

Pleather หนังเทียมที่ตึกว่าหนังแท้?



เมื่อแอนน์ แฮทธาเวย์ ปรากฏตัวในงานรอบปฐมทัศน์ของภาพยนตร์เรื่อง Les Misérables ที่นิวยอร์ก โดยสวมรองเท้าบูทสั้น เข็มทรงแปลกตาทำจากหนังเทียมสีดำมันที่ทอม ฟอร์ด ออกแบบสำหรับเธอโดยเฉพาะ ผู้คนต่างฮือฮาแต่ก็ไม่ได้คิดมากไปกว่า การต่อต้านการใช้หนังสัตว์ที่วู่วา ไป ใครจะรู้ว่านั่นเป็นจุดเริ่มต้นปีทองของ Pleather (หนังพลาสติก)

ดีไซเนอร์ โจเซฟ อัลทูซาร์รา ใช้หนังชนิดนี้ในคอลเล็กชันฤดูใบไม้ร่วงล่าสุด ซึ่งได้รับคำชื่นชมเป็นอย่างมาก มีคนดังในวงการ อย่างครีน รอยต์เฟลด์ สวมใส่ในช่วงแฟชั่นวีค และมาดอนน่าที่ลงภาพตนเองสวมชุดของอัลทูซาร์ราไปงานปาร์ตี้คืนแจกรางวัลออสการ์บนอินสตาแกรม ไมเคิล บาสเตียน ก็ใช้หนังพลาสติกสำหรับเสื้อคลุมที่เขาออกแบบ แม้กระทั่งสเตลล่า แมคคาร์ทนีย์ ที่ใช้วัสดุชนิดนี้ในไลน์เสื้อผ้าที่เธอออกแบบตามคอนเซ็ปต์ต่อต้านหนังสัตว์มาเป็นสิบปีแล้ว ก็ดูจะให้ความสำคัญกับ Pleather มากยิ่งขึ้น เห็นได้จากคอลเล็กชันรีสอร์ทล่าสุด ซึ่งจัดแสดงในงานปาร์ตี้ในสวน มีทั้งกระเป๋าถือ รองเท้าไม้ และ กระเป๋าทรงเรขาคณิตสีพาสเทลที่วางเรียงแถวอยู่บนชั้น ยังไม่รวมลวดลายหนังงูและลายสัตว์ต่างๆ ที่เล่นกับธีม “ไม่ทารุณสัตว์” ซึ่งมีผิวสัมผัสคล้ายกับหนังแท้

Pleather แปรสถานะจากวัสดุของสินค้าที่วางขายในร้าน sex shop มาสู่ผลิตภัณฑ์บนห้างหรูอย่าง Barneys ภายในช่วงเวลาเพียงสิบปี “จริงๆ แล้วหนังเทียมแบบนี้ดูสวยหรูมาก โดยเฉพาะเมื่อผ่านการใช้งาน” โจเซฟ อัลทูซาร์รา อธิบายถึงคอลเล็กชันของตน ซึ่งประกอบไปด้วยเดรสรัดรูป (บางครั้งตกแต่งด้วยขนสัตว์จริง อย่างที่มาดอนน่าใส่) และโค้ทที่น้ำหนักเบากว่าหนังจริง “หนังแบบนี้ไม่เย็น เหมาะสำหรับการจัดใส่กระเป๋าเดินทาง ทั้งยังกันน้ำได้ แม้จะใส่เดินท่ามกลางสายฝน น้ำก็จะไม่ซึมเข้าไปเลย คุณสมบัติของหนังเทียมนี้วิเศษมาก”

นั่นเป็นเพราะว่าเทคโนโลยีที่ใช้กับหนังพลาสติก สามารถนำมาปรับให้เข้ากับกลวิธีการออกแบบได้ ในขณะที่หนังแท้นั้นทำไม่ได้ “ยากมากที่จะเปลี่ยนพื้นผิวของวัว” แอนดรูว์ เดนท์ รองประธานฝ่ายวิจัยวัสดุและให้คำปรึกษาเกี่ยวกับวัสดุใหม่ๆ ของบริษัท Material ConneXion กล่าวติดตลก เขาเล่าว่า การสร้างสิ่งทอขึ้นมาใหม่แทนที่จะใช้หนังสัตว์นั้นทำให้ “ทุกอย่างเป็นไปได้” นักออกแบบสามารถเพิ่มประกายแวววาวให้กับหนัง ย้อมสีจัดๆ หรือเฉดสีสว่างได้แบบที่การฟอกหนังแบบเดิมทำไม่ได้ หนังกลับเทียม (fake suede) ซึ่งมีความใกล้เคียงกับหนังพลาสติก มีไมโครไฟเบอร์ที่สามารถนำมาแยกตรงปลายได้หลายต่อหลายครั้งเพื่อเพิ่มความละเอียด จนทำให้ผิวสัมผัสนุ่มเหมือนหนังแกะแท้

ในช่วงเวลาไม่กี่ปีของศตวรรษที่ 20 หนังเทียมส่วนใหญ่ทำขึ้นจากการเคลือบวัสดุผ้าด้วยพลาสติก ซึ่งก็คือ PVC หรือท่อน้ำในบ้านนั่นเอง ทำให้เกิดแบรนด์หนัง Naugahyde ขึ้นมาซึ่งเปรียบได้กับโศกนาฏกรรมของวงการแฟชั่นเลยทีเดียว ในช่วงยุคทศวรรษที่ 70 ผู้ผลิตเริ่มทดลองใช้โพลียูรีเทนแทนที่ PVC จากนั้นมา วงการเคมีโพลีเมอร์ก็ก้าวหน้าขึ้น ทำให้เกิดหลากหลายกรรมวิธีในการสร้างผิวสัมผัสที่เหมือนกับหนังจริง และอาจจะดีกว่าด้วย เนื่องจากจะไม่เสื่อมสภาพ สีไม่เปลี่ยน หนังไม่ยืดออกตามเวลาที่ผ่านไป นอกจากนี้หนังเทียมยังมีราคาถูกกว่าหนังแท้ในตลาดบน แจ็คเก็ตหนัง “Prince” ของอัลทูลูซาร์ ทำจากหนังลูกแกะ ราคา 4,065 ดอลลาร์สหรัฐ ในขณะที่แจ็คเก็ตสไตล์เดียวกันที่ทำจากหนังพลาสติก ราคา 2,595 ดอลลาร์ และกระเป๋าสำหรับผู้หญิงของสเตลล่า แมคคาร์ทนี มีสนนราคาประมาณ 1,000 ดอลลาร์

ผู้ที่ศึกษาและผลิตวัสดุประเภทนี้ส่วนใหญ่อยู่ในประเทศญี่ปุ่น “คุณอาจจะเห็นบริษัทขนาดเล็กจำนวนหนึ่ง ผลิตวัสดุคล้ายๆ กันออกมา แต่นวัตกรรมส่วนใหญ่ออกมาจากบริษัทขนาดใหญ่” แอนดรูว์ เดนท์ กล่าว “การเติมอะคริลิก PVC และโพลียูรีเทน เข้าไปหลายๆ ชั้น โดยที่มีความหนาแตกต่างกันไป ทำให้ดูเหมือนหนังแท้มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้”

ผู้ผลิตในอิตาลีของไมเคิล บาสเตียน เป็นคนแนะนำให้เขาใช้หนังกลับเทียมเป็นวัสดุสำหรับเสื้อกั๊กกันหนาว (puffer vest) ที่สามารถสวมใส่ได้ทั้งสองด้าน แทนที่จะใช้หนังจริง (เขาอธิบายว่า “คนในอุตสาหกรรมการผลิตได้เห็นวัสดุใหม่ๆ ก่อนใคร”) บาสเตียนคิดจะใช้หนังสัตว์จริงในตอนแรก แต่หนังเทียมที่เขาใช้ ซึ่งชื่อว่า Alcantara มีข้อดีตรงที่กันน้ำ และสีไม่ตกใส่เสื้อผ้าชั้นในเวลาที่ได้ด้านหนังกลับเข้าข้างใน “มันดูเหมือนของจริงเป๊ะเลย เราเลยตกลงจะเลือกใช้วัสดุนี้”

องค์กรอนุรักษ์สัตว์อย่าง PETA (People for the Ethical Treatment of Animals) ขึ้นชมนวัตกรรมนี้ว่า “ไม่ทารุณสัตว์” และสอดคล้องกับแนวคิดมังสวิรัตแบบเคร่งที่ได้รับความนิยมเพิ่มมากขึ้น แต่ถ้าจะเรียกหนังประเภทนี้ว่า “หนังแบบมังสวิวัติ” จะเป็นการด่วนสรุปเกินไปในสายตาของนักออกแบบ เพราะนักออกแบบส่วนใหญ่ไม่ต้องการให้คนมองว่า เสื้อผ้าของตนนั้นเป็นแค่การรณรงค์การไม่ทารุณสัตว์ ทีโม ริชชีเนน ซึ่งเป็นอาจารย์สอนด้านดีไซน์แบบยั่งยืนที่โรงเรียนสอนออกแบบชั้นนำ Parsons กล่าวว่า “คนบางกลุ่มใช้คำว่า ‘หนังมังสวิวัติ’ ในบริบทที่ดูเหมือนจะยกยอวัสดุนี้ว่าเหนือกว่าหนังทั่วไป แล้วทำไมเราต้องเรียกมันว่าหนังด้วย ก็เพราะมันเป็นคำที่คนจะเข้าใจง่ายขึ้นสิ”

นอกจากนี้ หนังสือพลาสติกก็ยังไม่มีความเกี่ยวข้องใดๆ กับอุตสาหกรรมฟอกหนังซึ่งมีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม อัลทูซาร์รากกล่าวว่า เขาได้รับวัสดุล่าสุดจากบริษัทอิตาลีที่ขายเทคนิคัล ไนลอนอันโด่งดังให้กับ Prada เขายังเปรียบเทียบให้ฟังว่า “ถ้าคุณไปร้านมังสวิริติ แล้วสั่งเบอร์เกอร์มังสวิริติ แต่คาดหวังว่ามันจะรสชาติเหมือนเบอร์เกอร์เนื้อแล้วล่ะก็ คุณจะต้องผิดหวังแน่นอน คุณควรยอมรับว่ามันเป็นเบอร์เกอร์ที่ทำจากผัก หรือในกรณีเสื้อผ้า ยอมรับว่ามันเป็นวัสดุเฉพาะตัวของมัน และเปิดใจรับในสิ่งที่มันเป็น”

ก่อนที่จะวางขายคอลเล็กชันเสื้อผ้าของตน อัลทูซาร์ราแวะไปที่ร้าน Comme des Garçons ซึ่งชายแจ๊คเก็ตแบบเดิมมาเกือบ 25 ปี โดยใช้หนังเทียมมากกว่าหนังแท้ เขาสอบถามพนักงานขายว่าชายดีไหม เธอตอบว่าแจ๊คเก็ตตัวนี้ขายหมดตลอด อัลทูซาร์รากกล่าวทิ้งท้ายว่า “คนซื้อเพราะชอบที่สไตล์ ไม่ได้แคร์อย่างอื่นมากนักหรอก”

เครดิต: แปลจากบทความ [“Pleather Is Black, But Don't Call It Vegan Leather”](#)

จากเว็บไซต์ [nymag.com](#) Photo credit: [Joseph Marzullo/WENN.com](#)